

РЕШЕНИЕ

№ 136

гр. Монтана, 25.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – МОНТАНА в публично заседание на деветнадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Аделина Троева

при участието на секретаря Мадлена Н. Митова
като разгледа докладваното от Аделина Троева Гражданско дело №
20211600100354 по описа за 2021 година

Производството е образувано по искове на К. Н., представлявана от законния си представител Ц.Н., срещу ЗАД „Д.Б.Ж. и з.“ с правно основание чл. 432 от КЗ.

Ищцата чрез законния си представител твърди в исковата молба, че на 28 юни 2021 г. претърпяла пътен инцидент, причинен от виновното поведение на водачката К. А. която управлявала лек автомобил „*“ с рег. № *. На ищцата, която пътувала като пътник в автомобила, били причинени телесни увреждания: счупване на бедрена кост, множество охлузвания и наранявания по тялото, както и посттравматично стресово разстройство. Наложило се оперативно лечение за наместване на фрактурата и лечение в болница за период от 10 дни, последвано от физиотерапия. Поради преживения стрес ищцата била консултирана от специалист психолог за преодоляване на посттравматично стресово разстройство. Тя понесла болки и страдания в периода на лечението, които не са напълно отшумели и към настоящия момент. Счупването на крака е наложило продължително лечение на легло, понесла е значителни неудобства от невъзможността да се движи свободно, нуждаела се от чужда помощ. Ищцата е била на 11 години към момента на катастрофата, травмите са наложили промяна в обичайния ѝ начин на живот, била откъсната от училищната среда, освободена от часове по спорт до края на 2021 г., не можела да участва в обичайните за възрастта ѝ занимания с други деца, което довело до емоционално затваряне и негативни психични преживявания. Виновната за ПТП водачка е имала задължителна застраховка гражданска отговорност, сключена с ответното дружество, поради което ищцата чрез законния си представител моли да бъде осъдено ЗАД „Д.Б.Ж. и з.“ да плати обезщетение за понесените неимуществени вреди в размер на 25 100 лв, заявени

като частичен иск от 40 000 лв, както и обезщетение за имуществени вреди в размер на 1 470,57 лв, направени разходи за медицинско изделие, посещение при психолог, лекарства. Моли да се присъди и законна лихва от 6 юли 2021 г., когато е изтекъл срокът по чл. 429, ал. 3 от КЗ, до окончателното изплащане. Претендират се и разноски по водене на делото. 1

Ответникът ЗАД „Д.Б. Ж.и з.“ оспорва исковете като неоснователни и изтъква наличието на извънсъдебно споразумение, сключено на 15 декември 2021 г. между законния представител на ищцата и застрахователното дружество за изплащане на застрахователно обезщетение от 16 390 лв общо за понесените имуществени и неимуществени вреди от посоченото в исковата молба ПТП. В споразумението ищцата чрез законния си представител изрично е заявила, че е напълно удовлетворена за всички понесени от нея вреди. От това следва, че искът е неоснователен, тъй като обезщетение за вредите вече е получено. Споразумението съдържа клаузи и относно разноските във връзка с настоящия процес, поради което съдът не следва да присъжда такива.

В отговора на исковата молба се навеждат и доводи за неоснователност на иска поради това, че понесените страдания от ищцата не са с твърдените в исковата молба интензитет и продължителност, оспорва се вината на водачката на „*“ с ДКН *, както и механизма на произшествието. Ответникът признава съществуването на застрахователна полица, касаеща отговорността на водача на „*“ с ДКН *. Досежно размера на исковата претенция за неимуществени вреди прави възражение за прекомерност, като обосновава твърдение, че този размер не съответства на действителните болки и страдания и е определен в противоречие с принципа за справедливост по чл. 52 от ЗЗД. Ответникът въвежда и възражение за съпричиняване на вердоносния резултат от страна на ищцата, тъй като тя не е била с поставен предпазен колан по време на инцидента. Относно имуществените вреди оспорова разходите да са във връзка с причинените при ПТП увреждания. За начална дата на изчисляване на законната лихва сочи 9 август 2021 г., но развива становище, че такава въобще не се дължи.

Доказателствата по делото са писмени. МОС ги обсъди във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

По делото е безспорно, че на 28 юни 2021 г. около 11,40 ч. в с. *, на ул. „*“ лек автомобил *с рег. № *, управляван от К.А. поради движение с несъобразена скорост при десен завой губи контрол над автомобила и се блъска в крайпътно дърво. В лекия автомобил е пътувала ищцата К. Н., която е получила телесни увреждания.

Относно случилото се пътно произшествие е представен констативен протокол за ПТП от 28 юни 2021 г., съставен от служител на Од на МВР Монтана. Констативният протокол за ПТП е съставен на основание чл. 125а, ал. 1 от ЗДвП от службите за контрол на МВР след посещение на мястото на пътнотранспортното произшествие. По правната си природа този протокол е официален свидетелстващ документ, но съгласно чл. 179, ал.1 от ГПК той има обвързваща доказателствена сила само за фактите, осъществени от или в присъствието на съответното длъжностно лице, като участници, време и място на произшествието, констатирани щети, пътни условия – маркировка, пътни знаци, или др. под.

Представеният по делото документ съдържа достатъчно данни за участниците в ПТП и пострадалите лица.

За лекия автомобил *с рег. № *е имало валидно сключена задължителна застраховка Гражданска отговорност при ответното дружество.

По силата на застрахователния договор застрахователят се задължава да покрие в границите на определената в него застрахователна сума отговорността на застрахования за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди, които са пряк и непосредствен резултат от застрахователното събитие.

На 15 декември 2021 г. между „ЗД Д.Б. ж. и з.“ АД и К. Н., представлявана от законния си представител Ц.Н. е било сключено споразумение, с което застрахователното дружество признало, че са настъпили вреди в резултата на виновното поведение на застрахованата водачка К. А. и изплатило на следващия ден по сметка на законния представител на ищцата обезщетение от 15 000 лв за неимуществени вреди и 1390 лв за имуществени. От името на пострадалото лице законният представител е декларирал, че изплатената сума покрива напълно вредите и няма други претенции за обезщетения, лихви и разноски.

Споразумението между застрахователя и пострадалото лице съдържа признание на дълга на застрахователя от една страна и от друга съдържа волеизявление, че обезщетението от 16 390 лв е справедливо и достатъчно, за да репарира вредите на ищцата. От това следва, че притезанието на ищцата спрямо застрахователя е погасено.

С постигането на извънсъдебна спогодба се погасява както деликтното право срещу причинителя на вредата, така и прякото право на увредения срещу застрахователя. Пострадалата няма право да получи обезщетение от застрахователя по задължителната застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите над вече изплатеното от него въз основа на постигнато споразумение, в което увредената чрез законния представител е заявила, че е напълно обезщетена за съответната вреда.

Липсва основание за преуреждане на спора между страните. Такова основание би могло да бъде само настъпване на нови вреди, които не са обхванати от споразумението, а доказателства в тази насока не са ангажирани въпреки дадената от съда възможност.

При сключване на извънсъдебната спогодба малолетната ищца е била представлявана от нейната майка. В процеса бащата А. Н., който също е законен представител, твърди, че споразумението не е в интерес на малолетната му дъщеря. Съдът намира, че този въпрос не може да бъде обсъждан в настоящия процес. Касасе се до спор между двамата родители, които упражняват родителските права заедно и поотделно (чл. 123, ал.1 от СК), налице е противоречиво разбиране на двамата относно справедливия размер на обезщетението. От това обаче не следва, че е налице порок в спогодбата, тя обвързва страните по нея и съдът е длъжен да я вземе предвид на основание чл. 235 от ГПК като новонастъпил факт. Майката е упражнявала възложените ѝ от закона родителски права, представлявала е малолетната си дъщеря в едно гражданско правоотношение и валидно е изразила воля, заместваща тази на

детето. Обсъждането на споразумението от 15 декември 2021 г. като нов факт води до извод за неоснователност на иска – ищцата е получила обезщетението, което претендира, застрахователното дружество е изпълнило задължението си да репарира вредите, причинени от застрахованото лице, поради което липсва основание за присъждане на допълнително обезщетение над вече платения размер. Валидно сключеното споразумение е израз на волята на страните за уреждане на възникналото правоотношение относно обезщетението за претърпени вреди от непозволеното увреждане.

Споразумението е сключено след завеждане на иска, затова следва да се приеме, че законният представител е имал първоначална претенция в размер на 25 100 лв, но със споразумението се е съгласил, че 15 000 лв са достатъчни за обезвреда на страданията, понесени от малолетната ищца. Касае се до направена отстъпка от заявената претенция, не и до погрешна преценка.

Като намира иска за неоснователен, МОС го отхвърля.

Ответникът е претендирал присъжданена юрисконсултско възнаграждение в молба от 18 май 2022 г. В процеса дружеството е било представлявано не от юрисконсулт, а от адвокати П. и Л., за които не са представени доказателства за размера на платения хонорар, поради което съдът не присъжда разноски.

На основание горното МОС

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска на К. Н., ЕГН *****, предявен от законния й представител Ц. Н., ЕГН *****, с адрес с. *, обл. *, против „З.А. Д. Д. Б.Ж.И З.“ АД, ЕИК *, със седалище и адрес на управление в гр. *, бул. „*“ № *, представлявано от Б. И. и Ж.К., за заплащане на обезщетение от 25 100 лв за неимуществени вреди и 1 470,57 лв за имуществени вреди в резултат на ПТП на 28 юни 2021 г. по застрахователна полица BG/30/121000270963.

Решението може да се обжалва пред САС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Монтана: _____